

za vyvlastnění zpět, odpadne tím i důvod k přerušení, a vzejde-li výnos vyvlastňovací v moc práva, bude moci žalobce použitím práva jemu dle §§ 23. a 37. odst. 1. zák. o vyvlastňování železničním příslušícího účinně se vzepříti.

Naříkané usnesení bylo tudíž potvrzováno.

B.

Čl. IX. č. 10 uv. z. k. ex. ř., snižující výjimečně roční příjem dlužníkův z exekuce vyloučený na polovičku pravidla zák. z 26. května 1888 č. 75. z. ř., víže výhodu tuto jen na osobu dítěte samého a nikoliv na jeho dědice.

Dle smíru ze dne 6. listopadu 1905, vrchnoporučnický schváleného, zavázal se revírník A., zaplatiti na nákladech na výživu, vychování a zaopatření svého nemanž. dítěte, dne 9. srpna 1905 zrozeného, jednou pro vždy obnos 500 K do 1. ledna 1906 pod exekucí. Dítěto to 3. prosince 1905 zemřelo a nárok jeho na odbytné 500 K byl odevzdací listinou z 1. března 1906 nemanž. matce B-ové co dědičce přikázán.

Tato dne 13. března 1906 navrhla exekuční zabavení služného a jinakých příjmů A-ových, pokud 800 K ročně přesahují a jich přikázání k vybrání.

Soud okresní povolil však exekuci tuto s výhradou příjmů 1600 K, poněvadž pohledávka nynější věřitelky nezakládá se na důvodu, o němž čl. IX., č. 10. zák. ze 27. května 1896, č. 78 ř. z. jedná.

Rekursu B-ové zemský, jakožto rekursní soud v Brně, rozhodnutím z 12. dubna 1906, č. j. $\frac{\text{R. II. 109/6}}{5}$ nevyhověl.

D ů v o d y:

Povinnost zavázaného, odbytné 500 K zaplatiti, zakládá se, jak rekurentka správně tvrdí, na ustanovení zákona, dle kterého jest otec povinen, děcko svoje vyživovati; jest též lhostejno, je-li exekučním titulem smír aneb rozsudek.

V tom však nelze přisvědčiti vývodům rekurentky, že by nerozhodnou byla též okolnost, že nárok proti otci přešel na osobu druhou, na matku dítěte.

Nárok ten přešel dědictvím na matku jen obsažně, t. j. co do cifry a platební lhůty, nikoliv však i s výjimečnou výhodou čl. IX., č. 10. uv. z. k. ex. ř., kterouž zákon víže na osobu dítěte, jak to jest zjevné z jeho znění »behufs Leistung des . . . Unterhaltes«. Jen pro případ, má-li se výživného použiti pro dítě samo, obmezil zákonodárce z exekuce vyloučený roční příjem dlužníkův na polovici, pročež dlužno za to míti, že má-li odbytné dítěte připadnouti někomu jinému, odpadá tato výjimka ze zákona z 26.

května 1888, č. 75 z. ř. a nastupuje opět pravidlo zákona tohoto. To tím více v případě takovém, jako jest tento, kde splatnost odbytného nastala teprve po úmrtí dítěte.

Tu odbytné, o němž vůbec pochybovati lze, požívá-li výsady čl. IX., č. 10. uv. z. k ex. ř., ztrácí zajisté naprosto povahu výživného pro dítě a převodem na dědice nabývá povahu obyčejné nepřivilegované pohledávky. Nikoliv původ pohledávky, jak rekurentka za to má, nýbrž účel její rozhoduje o tom, dostává-li se jí výhody cit. čl. IX., č. 10 uv. z. k ex. ř. J. B. V.

Pro exekuci k zajištění dle § 370. ex. ř. nestačí průkaz, že proti dlužníkově pozůstalosti vyneseno bylo současně více odsuzujících rozsudků.

Dne 18. prosince 1905, kdy vynešen byl v záležitosti A. R. proti pozůstalosti po J. R. pro pohledávku 527 K 53 h rozsudek odsuzující, podal žalobce návrh na exekuci ku zajištění, odůvodniv jej tím, že téhož dne byly proti zažalované pozůstalosti vynešeny ještě další tři odsuzující rozsudky a že věci, o jichž zabavení ku zajištění se žádá, v hostinci zemřelého J. R. bez dozoru se nalézají.

Návrhu tomu I. soudce vyhověl.

Zemský soud v Brně na rekurs kuratora pozůstalosti usnesení to změnil a návrh vymah. věřitele na povolení exekuce k zajištění zamítnul.

D ů v o d y:

Okolnosti, o které návrh se opírá, žádané a povolené exekuce ku zajištění neospravedlňují.

Co se týče nedostatečného prý dozoru, neplyne z něho ještě nebezpečí pro vymožení pohledávky, jelikož se ani netvrdí, neškuli osvědčuje, že dotyčné předměty, kteréž dle spisů pozůstalostních nalézají se v uschování vdovy po J. R., nebudou zachovány až do doby, kdy rozsudek právní moci nabude, a jelikož inventura pozůstalostního jmění, již dne 12. prosince 1905 sepsaná, věřitelům kontroly zanechaného dlužníkem majetku zabezpečuje.

Co pak se týče současných dalších rozsudků, dlužno toto podotknouti:

Exekuce ku zajištění může dle § 370. ex. ř. povolena býti, když by bez ní vydobytí pohledávky zmařeno neb značně stíženo býti mohlo. Účelem zajišťovací exekuce jest, aby věřitelé chráněni byli před ujitím úhrady, nikoliv však, aby jim před druhými věřiteli poskytnuty byly výhody, aby zjednáno bylo jim uspokojení na škodu